

ΟΙ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Νομίζοντας, ότι θεραπεύομεν τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, δημοσιεύομεν τὰς εἰκόνας τῶν τριῶν ἀντιβασιλέων τῆς Σερβίας. Ἐκ τούτων ὁ μὲν Ρίστιτς ἐ χρημάτισε πολλάκις πρωθυπουργὸς καὶ εἶνε γνωστὸς δὲ ὡς τὸν φιλορωσισμὸν του, ὁ δὲ Πρότιτς εἶνε στρατηγὸς ἐκ τῶν μᾶλλον δημοφιλῶν παρὰ τῷ Σερβικῷ λαῷ καὶ πρό μνηδὸν ἐξετέλεσε τὴν θλιβεράν ἀποστολὴν τοῦ χωρισμοῦ τοῦ διαδόχου ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ὁ Βελιμάροβιτς δὲν εἶνε ἐκ τῶν τὰ μάλα σημεινόντων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Σερβίας, ἀλλ' οὐχ ἤττον ἐνεκα τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τοῦ πρακτικοῦ τοῦ πνεύματος ἐθεωρήθη ὡς ἀπαραίτητος παράγων πρὸς καταρτισμὸν τῆς Ἀντιβασιλείας. Τοιοῦτοι ἐν ὀλίγαις λέξεσιν οἱ σήμερον διαχειριζόμενοι τὰ τοῦ Σερβικοῦ Στέμματος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ παρελθούσα ἐβδομάς διέπρεψε διὰ τὴν μονοτονίαν της. Οἱ συνήθεις φόνοι καὶ αἱ συνηθέστεραι κλοπαί, αἱ αὐταὶ ἐπιθέσεις κατὰ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἐν τῷ «Συλλόγῳ» καὶ τέλος ἡ ἀφόρητος λίμα τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία δύναται ἤδη μετὰ τὰς συζητήσεις περὶ τῶν νερῶν τῆς πρωτευούσης νὰ ὀνομασθῇ καὶ νεροουλῇ.

*

Υπάρχει γνώμη, ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς τῆς Βουλῆς ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ ἄνευ τῶν περὶ ὑδάτων συζητήσεων, ἀφοῦ ἔλαβον χώραν συζητήσεις γραμματικαί. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἦτο ἕτοιμος νὰ ὁμιλήσῃ πέντε τὸ ὀλιγώτερον ὥρας, ὅταν ἔμαθεν, ὅτι ἡ συζήτηςις περὶ τοῦ Πασχίδου «δὲν εἶνε ὠφέλιμος», ἀλλὰ δὲν ἐπραγματοποίησε τὴν ἀπειλὴν του μαθὼν, ὅτι εἶνε «ἐπιβλαβής», ἡ συζήτηςις, ἐννοεῖται. Ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ιδέαν, ἐὰν ὁμιλεῖ τῷ ὄντι ὁ κ. Ἀρχηγός, ὅτι ὁ λόγος του θὰ ἦτο πολὺ... ἐπιβλαβής.

*

Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀνεμένετο τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἦσαν αἱ αὐτοβιογραφικαὶ σημειώσεις τοῦ ἀποβιώσαντος καθηγητοῦ Σαριπόλου. Μέχρι τοῦδε εἰχομεν τὴν ιδέαν, ὅτι ὁ μεταστὰς νομομαθὴς ἦτο ἐκ τῶν διακεκριμένων ἐπιστημόνων συγγραφέων, μετὰ τὴν ἐκδοσιν ὁμῶς τοῦ εἰρημένου βιβλίου ἐπέεσθημεν, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ διαπρέψῃ καὶ ὡς μυθιστοριογράφος.

*

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν θὰ συνεδριάσῃ καὶ πάλιν ὁ Ἡπειρωτικὸς σύνδεσμος, ἀλλὰ καλλίτερον εἶνε νὰ μὴ συνεδριάσῃ, διότι εἶνε βέβαιον, ὅτι θὰ ἔχωμεν καὶ τρίτον θῦμα. Ἐὰν ἀποφασισθῇ νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη συνεδρίασις, γνωμοδοτοῦμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μελῶν, αὕτη νὰ γίνῃ πλησίον ἢ ἐντὸς τοῦ νασοκομεῖου.

*

Σκέψις ἐνὸς Ἡπειρώτου.

— Δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον ὁ σύλλογός μας ἀντὶ νὰ διαιρεθῇ εἰς τμήμα διπλωματικὸν καὶ ἐσωτερικὸν νὰ διαιρεθῇ εἰς τμήμα παθολογικὸν καὶ χειρουργικόν;

Τὴν σκέψιν ταύτην ὑποβάλλομεν εὐσεβᾶστως εἰς τὸν κατ' ἀποκοπὴν ρήτορα κ. Γεννάδιον.

*

Καὶ περὶ τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν γυμνασίων ἡ μᾶλλον περὶ τοῦ ψευτοπολέμου τίποτε;

Ἡ Κυβέρνησις κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθη τὸν φοβερόν αὐτὸν πόλεμον νὰ τὸν κάμῃ εἰς τὴν Πέτραν, ἀλλ' ὕστερα μετῆλθέη διὰ νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ἀπλούστατα... πειροπόλεμος.

*

Ἐξώθεν τοῦ οὐρητηρίου τῆς Βουλῆς μεταξὺ δύο παρατηρούντων τοὺς ὑπάρχοντας ἐκεῖ σιδηρολίθους.

— Καὶ γιατί τοὺς ἔφεραν αὐτοὺς ἐδῶ.

— Γιὰ τὴν 25ῃν Μαρτίου.

Ἡ Ζῆς

Η ΑΛΕΠΟΥ

— Καὶ σὺ λοιπὸν θὰ πᾶς στὴν ἀλεπού;
(κ' ἐκείνη μετὰ ὕψους χαρωποῦ)
— Ἀκούς ἐκεῖ; καὶ θάχω καββαλάρη,
ποῦ κάθε μιά θὰ θέλῃ νὰ τὸν πάρῃ...

*

Καὶ σὺ, θὰ πᾶς;... — Ἐγώ, τί νὰ σοῦ πῶ
(λέει κ' ἡ ἄλλη μ' ὕψος σκυθρωπὸ)
ἄνευ σκοποῦ καὶ ἄνευ καββαλάρη,
τί θέλ' ἡ ἀλεπού εἰς τὸ παζάρι;...

ΦΟΛΑΙ

Σήμερον ἡ πρώτη φόλα εὐλόγως πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν πρῶτον πολίτην τῆς Πρωτευούσης.

Λοιπόν:

Μανθάνομεν θετικῶς, ὅτι ὁ κ. Τσιγκρὸς ἀποστέλλει ὁσονοῦπῳ μεγαλοπρεπῇ στέφανον ἐξ ἰῶν καὶ ἐκ «μὴ μέλησμόναι» εἰς Παρισίους, ὅπως κατατεθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ αὐτοκτονήσαντος διευθυντοῦ τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς. Ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ταινιῶν τοῦ στεφάνου θὰ τεθῇ ἐπιγραφή: Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος — ἐν ἑκατομμύριον, ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας: ἑλληνικὰ θωρηκτὰ — τρεῖς ἑκατομμύρια.

*

Ἑρμηνεία.

Ὁ κ. Τσιγκρὸς τὴν ἔπαθε χιώτικη.

*

Ἐν Ἰταλίᾳ ἐγένετο τελευταῖον μονομαχία μεταξὺ τοῦ Καβαλότη καὶ τοῦ στρατηγοῦ Κορβέτου, διότι ὁ πρῶτος εἶπε εἰς τὸν δεύτερον: «ψεύδῃσαι». Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἠκούσθη λέγων μετὰ τὴν εἰδησιν ταύτην:

— Τί ἀνόητοι ἄνθρωποι!

*

Διάλογος ἐν τῇ Βουλῇ.

— Ὁμίλησε ὥραια γιὰ τὴν σοφίαν.

— Ποῖος;

— Ὁ Δεληγιάννης.

— Μὰ τί διάβολο! τόσα χρόνια πίνει... σουμάδα!

*

Ὁ ἀγαθὸς συναδελφός — ὁ «Σύλλογος» δηλαδὴ —

ἤρχισεν ἄλλην μέθοδον διὰ νὰ σωθῇ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀγαπητοῦ Ρακοσυλλέκτη.

Εἰς ἕκαστον φύλλον δημοσιεύει «παρυράματα» τοῦ προηγουμένου, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ εὐφήμως ὀνομαζόμενα οὕτω λάθη εἶνε τόσα πολλά, ὥστε πάλιν εὐρίσκει τροφήν ὁ ἡμέτερος συνεργάτης. Ὅσα διαφεύγουσιν οὕτω τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ρακοσυλλέκτη θὰ τὰ κατὰσχῶ ἐγὼ καὶ θὰ σᾶς τὰ παραδίδω πρὸς θυμηδίαν.

Καὶ λοιπόν. ἀρκεσθῆτε σήμερον εἰς τὸ ἐπόμενονον λαχταριστόν :

• Ἐν τοῖς χθεσινοῖς πρακτικοῖς τῆς Βουλῆς παρεβέβηκε τὸ ἐξῆς σπουδαῖον παρόραμα : «μετὰ τινων δεσποινίδων ἀντιφρονούντων, ἀντὶ ἀντιφρονουσῶν».

Σκέψις ἀναγνώστου :

— Ὅσας διορθώσεις καὶ ἂν κἀνῇ αὕτῃ ἡ ἐφημερίς πάντοτε θὰ μείνῃ ἀδιόρθωτος.

Τελευταία ὄρα.

Ἀρνηθέντος τοῦ κ. Πετρίδου ν' ἀναλάβῃ τὰς διορθώσεις τοῦ ἐρατεινοῦ « Συλλόγου » προσεκλήθη πρὸς τοῦτο εἰς μαθητὴς τοῦ σχολαρχείου, ὅστις καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Ἐλπίζεται, ὅτι θὰ βλέπωμεν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὴν ἀγαθὴν αὐτὴν ἐφημερίδα... παραράματα.

Ἄς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ συνάδελφος «Σχυλὸς» νὰ δημοσιεύω καὶ ἐγὼ χρηματιστικὸν δελτίον ἐπὶ τῶν ἀξιών τοῦ «Συλλόγου». Ἐλπίζων, ὅτι θὰ ἔχω τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἀρχομαι ἀπὸ σήμερον :

«25 Μαρτίου. Ἐν τῷ γραφείῳ μεγάλη συγκίνησις διότι ἐθεάθη ἐν ναπολεόνι. Ὅλοι αἱ μετοχαί... ἀπόλυτοι».

— Πόσα τάγματα θὰ ὑπάγουν εἰς τὰς Θήβας διὰ τὴν πλαστὴν μάχην ;

— Ἑπτὰ.

— Μὰ τότε θὰ εἶνε ἐπτά ἐπὶ Θήβαις !

Ἀξενόμα

ΤΟ ΡΟΥΘΟΥΝΙ ΤΟΥ ΚΑΡΣ

Πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἔγραψε καὶ τὸ δύσμοιρον «Ἀστυ» μίαν ἀνακρίθειαν στηριχθὲν εἰς ἔγγραφον πιστοποιήσιν γνωστοῦ γεωγράφου. Τί ἀνακρίθεια ; Ὅτι εἰς τὸ Κάρς δὲν ὑπάρχει ρουθούνι Ἕλληνας, ἐνῶ, ὡς ἐμάθομεν βραδύτερον ἐκ τῆς γεωγραφίας τοῦ κ. Λίμιτσα, ὑπάρχουσι 15 χιλ. Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι κατὰ φυσιολογικὸν λόγον ἔχουσι 30 χιλ. ρουθούνια. Μᾶς κατηγόρησε λοιπὸν κάποιος εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν», ὅτι ἐκ κακεντρεχείας κατεστρέψαμεν τριακοντακισχίλια ἑλληνικὰ ρουθούνια.

Ἀπολογούμεθα :

Διὰ νὰ πληροφορηθῇ τις ἀκριβῶς περί τινος ἀντικει-

μένου πρέπει νὰ ἐρωτήσῃ εἰδικὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἡμεῖς ἐπράξαμεν τὸ αὐτό, ἀλλὰ τί πταίομεν, ἐὰν ὁ ἀρμόδιος ἐπιστήμων ἐγνώριζεν ὀλιγώτερα γεωγραφικὰ ἀπὸ τοῦς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου, τοὺς ὁποίους διδάσκει ; Ἡ ἐσφαλμένη πληροφορία, τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν, θὰ μᾶς γίνῃ μάθημα εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς εἰδικότητας ὅπως πρέπει νὰ τὰς ἀποφεύγῃ καὶ πᾶς ἄλλος χριστιανὸς θέλων νὰ μὴ γράψῃ ποτέ του ... ἀνοησίας.

Ἄλλ' ἐκπὸς τούτου.

Ἐσκέφθημεν ὡς λογικοὶ ἄνθρωποι : ἐὰν ὑπάρχουν 15 χιλ. Ἑλλήνων δὲν πιστεύομεν νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰς ἔχων ὀλίγην καλαισθησίαν ὥστε νὰ μὴ εἶνε... συνδρομητὴς μας. Ἐμάθομεν, εἶνε ἀληθές, ὅτι εἰς τὸ Κάρς ὑπάρχει εἰς συνδρομητὴς τοῦ «Συλλόγου», ἀλλ' εὐθὺς μᾶς ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν μας, ὅτι εἶνε ἀδύνατον αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ ρώθυνας καὶ νὰ λαμβάνῃ εἰς χεῖράς του τὸν «Σύλλογον» λοιπὸν ; Εἰς τὸ Κάρς δὲν ὑπάρχει ρουθούνι.

Καὶ ἄλλο ἐπιχείρημα.

Τὸ «Ἀστυ», κύριοί μου, δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ σᾶς διδάξῃ γεωγραφίαν, ἀλλὰ νὰ σᾶς τέρψῃ καὶ νὰ σᾶς καθυδύνῃ, ἔστω καὶ μὲ θυσιᾶν ἐνίοτε δεκαπέντε χιλιάδων Ἑλλήνων. Ἐὰν θέλετε νὰ μάθετε γεωγραφίαν ἀπὸ τὸ «Ἀστυ» ἀπατᾶσθε, ὅπως ἀπατᾶσθε, ἐὰν θέλετε νὰ μάθετε γεωγραφίαν ἀπὸ τὸν κ. Λίμιτσα. Ἐκτὸς τούτων ἡμεῖς δὲν ἔχομεν καὶ τὴν ἀνοησίαν τοῦ προπάτορός μας ἐκείνου, ὅστις δὲν ἐδέχετο μαθητὰς ἀγεωγραφήτους ἡμεῖς τούναντίον τοὺς ἀναγνώστὰς μας τοὺς θέλομεν τοιούτους, διότι φοβούμεθα καμμίαν διδασκαλικὴν ἔριδα, ἡ ὁποία εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ διαρκέσῃ ἐνιαυτοὺς ὅπως ἡ μεταξὺ τοῦ κ. Λίμιτσα καὶ τοῦ κ. Σπαθῆ.

Τελευταῖον.

Ὁ Bouillet εἰς τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν τοῦ ἔχει τὴν σκληρότητα τὰς Ἰονίους νήσους νὰ τὰς θεωρῇ ἀκόμη «ἀποικίας τῆς Ἀγγλίας» δὲν ἐνθυμούμεθα ποῖος ἄλλος δὲν ἔχει χαμπάρι περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βουλγαρίας καὶ τὴν θεωρεῖ ἀκόμη ὡς ἐπαρχίαν τῆς Τουρκίας διοικουμένην δὲν γνωρίζομεν ὑπὸ τίνος Πασσᾶ. Καὶ ἄλλα ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς...

Ἡμεῖς διεπράξαμεν τοιαῦτα ἐγκλήματα καθ' ὁλοκλήρων λαῶν ;

Ὁ ἐπίλογος.

Διὰ τὸ μοναδικὸν αὐτὸ σφάλμα, κύριοι, μᾶς μπήκατε πολὺ στὸ ρουθούνι.

Πληρεξούσιος δικηγόρος τοῦ «Ἀστεος»

Τσοπαναῖος

